

CONVENTION CONCERNING THE PROTECTION
OF THE WORLD CULTURAL AND NATURAL HERITAGE

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization meeting in Paris from 17 October to 21 November 1972, at its seventeenth session,

Noting that the cultural heritage and the natural heritage are increasingly threatened with destruction not only by the traditional causes of decay, but also by changing social and economic conditions which aggravate the situation with even more formidable phenomena of damage or destruction,

Considering that deterioration or disappearance of any item of the cultural or natural heritage constitutes a harmful impoverishment of the heritage of all the nations of the world,

Considering that protection of this heritage at the national level often remains incomplete because of the scale of the resources which it requires and of the insufficient economic, scientific, and technological resources of the country where the property to be protected is situated,

Recalling that the Constitution of the Organization provides that it will maintain, increase, and diffuse knowledge by assuring the conservation and protection of the world's heritage, and recommending to the nations concerned the necessary international conventions,

Considering that the existing international conventions, recommendations and resolutions concerning cultural and natural property demonstrate the importance, for all the peoples of the world, of safeguarding this unique and irreplaceable property, to whatever people it may belong,

Considering that parts of the cultural or natural heritage are of outstanding interest and therefore need to be preserved as part of the world heritage of mankind as a whole,

Considering that, in view of the magnitude and gravity of the new dangers threatening them,

it is incumbent on the international community as a whole to participate in the protection of the cultural and natural heritage of outstanding universal value, by the granting of collective assistance which, although not taking the place of action by the State concerned, will serve as an efficient complement thereto,

Considering that it is essential for this purpose to adopt new provisions in the form of a convention establishing an effective system of collective protection of the cultural and natural heritage of outstanding universal value, organized on a permanent basis and in accordance with modern scientific methods,

Having decided, at its sixteenth session, that this question should be made the subject of an international convention,

Adopts this sixteenth day of November 1972 this Convention.

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครอง

มรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ

ในการประชุมใหญ่สามัญสามัญครั้งที่ 17 ขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ระหว่างวันที่ 17 ตุลาคม ถึง 21 พฤศจิกายน ค.ศ.1972 (พ.ศ.2515) ที่ประชุม

รับทราบว่า มรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติได้รับการคุกคามเพิ่มมากขึ้นโดยมิได้มีสาเหตุมาจากการเสื่อมโทรมลงตามธรรมชาติเท่านั้น แต่ยังมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจอีกด้วย และสาเหตุเหล่านี้เป็นปรากฏการณ์อันน่าสะพรึงกลัวที่ได้ส่งผลให้เกิดการทำลายและความเสื่อมโทรมต่อมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติอย่างต่อเนื่องรุนแรง

พิจารณาเห็นว่า ความเสื่อมโทรมหรือการสูญสลายของชิ้นส่วนซึ่งเป็นองค์ประกอบของมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ก่อให้เกิดความสูญเสียที่เป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อมรดกของมวลมนุษยชาติ

พิจารณาเห็นว่า บ่อยครั้งที่การดำเนินงานคุ้มครองป้องกันมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติในระดับชาติไม่สามารถกระทำได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เนื่องจากมีความจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรในขอบเขตที่กว้างขวาง และหลากหลายเกินการจัดหาได้ในระดับชาติ หรือการขาดแคลนทรัพยากรทางเศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ และวิทยาการของดินแดนอันเป็นที่ตั้งของมรดกนั้น

อ้างอิง ธรรมนูญแห่งองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ มีข้อบัญญัติให้องค์การฯ มีภารกิจหน้าที่ในการบำรุงรักษา เพิ่มพูน และเผยแพร่ความรู้ในการอนุรักษ์และคุ้มครองป้องกันมรดกของโลก โดยการเสนอแนะให้ประชาคมนานาชาติร่วมมือกันจัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศได้ตามความจำเป็น

พิจารณาเห็นว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่ ล้วนมีข้อเสนอแนะและข้อมติถึงความสำคัญของการ ปกป้องรักษาเอกลักษณ์และคุณค่าที่ไม่อาจทดแทนได้ของทรัพย์สินทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ เพื่อให้เป็นมรดกของมวลมนุษยชาติทั้งปวง

พิจารณาเห็นว่า ไม่ว่าจะส่วนใดของมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ถือได้ว่ามีความโดดเด่นที่น่าสนใจและมีความจำเป็นเท่าเทียมกันที่จะได้รับการสงวนรักษาในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของมวลมนุษยชาติ

พิจารณาเห็นว่า ด้วยจำนวน ขนาดและความรุนแรงของภัยอันตรายรูปแบบใหม่ที่กำลังคุกคามอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นภาระหน้าที่ของประชาคมระหว่างประเทศในการร่วมมือกันให้การคุ้มครองป้องกันมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติที่มีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากล ด้วยการระดมความช่วยเหลืออันจะเป็นประโยชน์อย่างเต็มกำลัง แม้ว่าการดำเนินการนั้นจะมีได้กระทำโดยรัฐที่เกี่ยวข้องก็ตาม

พิจารณาเห็นว่า การบรรลุถึงวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้วข้างต้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดทำและรับรองข้อบัญญัติฉบับใหม่ในรูปแบบของอนุสัญญา เพื่อให้มีการก่อตั้งระบบที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการคุ้มครองป้องกันมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติที่มีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากลที่มีลักษณะถาวรและมีการบริหารจัดการโดยกระบวนการที่ทันสมัย

การตัดสินใจ ในการประชุมใหญ่สมัยสามัญครั้งที่ 16 ได้พิจารณาสาระสำคัญตามประเด็นต่างๆ ที่กล่าว

แล้วข้างต้น จึงเห็นสมควรให้ก่อตั้งระบบการดำเนินการในรูปแบบของอนุสัญญาระหว่างประเทศ และ

มีมติรับรอง อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติเมื่อวันที่

16 พฤศจิกายน ค.ศ.1972

I. DEFINITION OF THE CULTURAL AND NATURAL HERITAGE

Article 1

For the purpose of this Convention, the following shall be considered as "cultural heritage":

monuments: architectural works, works of monumental sculpture and painting, elements or structures of an archaeological nature, inscriptions, cave dwellings and combinations of features, which

are of outstanding universal value from the point of view of history, art or science;

groups of buildings: groups of separate or connected buildings which, because of their

architecture, their homogeneity or their place in the landscape, are of outstanding universal value

from the point of view of history, art or science;

sites: works of man or the combined works of nature and man, and areas including

archaeological sites which are of outstanding universal value from the historical, aesthetic, ethnological

or anthropological point of view.

Article 2

For the purposes of this Convention, the following shall be considered as "natural heritage":

natural features consisting of physical and biological formations or groups of such formations,

which are of outstanding universal value from the aesthetic or scientific point of view;

geological and physiographical formations and precisely delineated areas which constitute the

habitat of threatened species of animals and plants of outstanding universal value from the point of

view of science or conservation;

natural sites or precisely delineated natural areas of outstanding universal value from the point of view of science, conservation or natural beauty.

Article 3

It is for each State Party to this Convention to identify and delineate the different properties situated on its territory mentioned in Articles 1 and 2 above.

II. NATIONAL PROTECTION AND INTERNATIONAL PROTECTION

OF THE CULTURAL AND NATURAL HERITAGE

Article 4

Each State Party to this Convention recognizes that the duty of ensuring the identification, protection, conservation, presentation and transmission to future generations of the cultural and natural heritage referred to in Articles 1 and 2 and situated on its territory, belongs primarily to that State. It will do all it can to this end, to the utmost of its own resources and, where appropriate, with any international assistance and co-operation, in particular, financial, artistic, scientific and technical, which it may be able to obtain.

หมวดที่ 1

นิยามของมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ

มาตรา 1

ตามวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญา “มรดกทางวัฒนธรรม” มีความหมายครอบคลุมถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

- อนุสรณ์สถาน : ผลงานทางสถาปัตยกรรม ผลงานทางประติมากรรมหรือจิตรกรรม ส่วนประกอบ หรือ

โครงสร้างของโบราณคดีธรรมชาติ จารึก ถ้าที่อยู่อาศัย และร่องรอยที่ผสมผสานกันของสิ่งต่างๆ ข้างต้น ซึ่งมีคุณค่า

โดดเด่นในระดับสากลในมิติทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์

- กลุ่มอาคาร : กลุ่มของอาคารที่แยกจากกันหรือเชื่อมต่อกันโดยลักษณะทางสถาปัตยกรรม หรือโดย

ความสอดคล้องกลมกลืน หรือโดยสถานที่จากสภาพภูมิทัศน์ ซึ่งมีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากลในมิติทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์

- แหล่ง : ผลงานที่เกิดจากมนุษย์ หรือผลงานที่เกิดจากมนุษย์และธรรมชาติ และบริเวณอันรวมถึงแหล่ง

โบราณคดี ซึ่งมีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากลในมิติทางประวัติศาสตร์ สุนทรียศาสตร์ ชาติวงศ์วิทยา หรือมานุษยวิทยา

มาตรา 2

ตามวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญา “มรดกทางธรรมชาติ” มีความหมายครอบคลุมถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

- สภาพธรรมชาติที่ประกอบด้วยลักษณะทางกายภาพและทางชีวภาพหรือกลุ่มของสภาพธรรมชาติดังกล่าว

ซึ่งมีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากลในมิติทางสุนทรียศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์

- สภาพองค์ประกอบทางธรณีวิทยา หรือธรณีสัณฐาน หรือบริเวณที่พิสูจน์ทราบอย่างชัดเจนว่าเป็นถิ่นที่อยู่

อาศัยของสายพันธุ์สัตว์และพืชที่กำลังได้รับการคุกคาม ซึ่งมีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากลในมิติทางวิทยาศาสตร์ หรือ

การอนุรักษ์

- สภาพธรรมชาติหรือบริเวณที่พิสูจน์ทราบอย่างชัดเจนว่ามีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากล ในมิติทาง

วิทยาศาสตร์ การอนุรักษ์ และความมั่งคั่งตามธรรมชาติ

มาตรา 3

เป็นภารกิจของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาในการจำแนกรายละเอียดและวิเคราะห์แยกแยะความแตกต่างของ

ทรัพย์สินสมบัติ หรือทรัพย์สินในขอบเขตดินแดนแห่งรัฐของตน ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2

หมวดที่ 2

การคุ้มครองป้องกันมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ

ในระดับชาติและระดับนานาชาติ

มาตรา 4

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาพึงรับเป็นภาระหน้าที่ในการดำเนินงานจำแนกรายละเอียด คุ้มครอง ป้องกัน อนุรักษ์

และนำเสนอมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2 ที่ตั้งอยู่ในดินแดนของตน

เพื่อสืบทอดไปสู่คนรุ่นต่อไปในอนาคต รัฐภาคีจะดำเนินการโดยตลอดอย่างเหมาะสมเท่าที่จะกระทำได้ ด้วย

ทรัพยากรของรัฐเอง หรืออาจรับการสนับสนุนจากความช่วยเหลือระหว่างประเทศ หรือความร่วมมือระหว่างประเทศ

ทั้งทางด้านการเงิน สุนทรียศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคนิควิธีในบางกรณี เป็นการเฉพาะก็ได้

Article 5

To ensure that effective and active measures are taken for the protection, conservation and presentation of the cultural and natural heritage situated on its territory, each State Party to this

Convention shall endeavor, in so far as possible, and as appropriate for each country:

(a) to adopt a general policy which aims to give the cultural and natural heritage a function in

the life of the community and to integrate the protection of that heritage into comprehensive

planning programmes;

(b) to set up within its territories, where such services do not exist, one or more services for

the protection, conservation and presentation of the cultural and natural heritage with an appropriate

staff and possessing the means to discharge their functions;

(c) to develop scientific and technical studies and research and to work out such operating

methods as will make the State capable of counteracting the dangers that threaten its cultural or

natural heritage;

(d) to take the appropriate legal, scientific, technical, administrative and financial measures

necessary for the identification, protection, conservation, presentation and rehabilitation of this

heritage; and

(e) to foster the establishment or development of national or regional centres for training in

the protection, conservation and presentation of the cultural and natural heritage and to encourage

scientific research in this field.

Article 6

1. Whilst fully respecting the sovereignty of the States on whose territory the cultural and natural heritage mentioned in Articles 1 and 2 is situated, and without prejudice to property right provided by national legislation, the States Parties to this Convention recognize that such heritage constitutes a world heritage for whose protection it is the duty of the international community as a whole to co-operate.
2. The States Parties undertake, in accordance with the provisions of this Convention, to give their help in the identification, protection, conservation and presentation of the cultural and natural heritage referred to in paragraphs 2 and 4 of Article 11 if the States on whose territory it is situated so request.
3. Each State Party to this Convention undertakes not to take any deliberate measures which might damage directly or indirectly the cultural and natural heritage referred to in Articles 1 and 2 situated on the territory of other States Parties to this Convention.

Article 7

For the purpose of this Convention, international protection of the world cultural and natural heritage shall be understood to mean the establishment of a system of international co-operation and assistance designed to support States Parties to the Convention in their efforts to conserve and identify that heritage.

มาตรา 5

เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่า มรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติในขอบเขตอำนาจอธิปไตยแห่งรัฐ จะได้รับการคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์ และการนำเสนอด้วยมาตรการที่มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง รัฐภาคีจะพยายามดำเนินการต่างๆ เท่าที่พึงกระทำได้อย่างเหมาะสมที่สุด ดังนี้

- (เอ) กำหนดนโยบายทั่วไปโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติมีประโยชน์ต่อวิถีชีวิตของประชาชนและเพื่อบูรณาการการคุ้มครองป้องกันมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติไว้ในรายละเอียดของการวางแผนการดำเนินงานของรัฐ
- (บี) ภายในขอบเขตอำนาจอธิปไตย หากยังไม่มีหน่วยงานหรือองค์กรรับผิดชอบดำเนินงานเพื่อการนี้ จะต้องจัดให้มีอย่างน้อยหนึ่งหน่วยงาน/องค์กรหรือมากกว่าเพื่อดำเนินงานต่างๆ ในการคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์และการนำเสนอมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ โดยมีเจ้าหน้าที่และกระบวนการปฏิบัติงานที่เหมาะสมเพื่อรับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ให้ลุล่วงไป
- (ซี) พัฒนาการศึกษาวิจัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเทคนิควิธีเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงาน รวมทั้งส่งเสริมศักยภาพของประเทศให้มีความพร้อมในการแก้ไขปัญหาภัยอันตรายที่คุกคามต่อมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ
- (ดี) กำหนดมาตรการที่เหมาะสมทั้งทางด้านกฎหมาย กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เทคนิควิธี การบริหารจัดการ และการเงินเท่าที่จำเป็นเพื่อการจำแนกรายละเอียด การคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์ การนำเสนอ และการทำนุบำรุงรักษามรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ
- (อี) สนับสนุนให้มีการก่อตั้งหรือพัฒนาศูนย์การฝึกอบรมในระดับชาติหรือระดับเขตภูมิภาค เพื่อการคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์ และการนำเสนอมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจดังกล่าว

มาตรา 6

1. ด้วยความเคารพสูงสุดต่ออำนาจอธิปไตยแห่งรัฐอันเป็นที่ตั้งของมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2 และด้วยความปราศจากอคติใดๆ ต่อกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติหรือทรัพย์สินตามกฎหมายแห่งชาติ รัฐภาคีในอนุสัญญาพึงระลึกว่าการคุ้มครองป้องกันทรัพย์สินสมบัติหรือทรัพย์สินอันเป็นองค์ประกอบของมรดกโลกเป็นภาระหน้าที่ของประชาคมระหว่างประเทศที่จะประสานความร่วมมือในการดำเนินการต่างๆ
2. ตามข้อบัญญัติแห่งอนุสัญญา รัฐภาคีจะต้องดำเนินการให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในการจำแนก

รายละเอียด การคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์ และการนำเสนอมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ตามที่ระบุไว้

ในวรรค 2 และ 4 ของมาตรา 11 หากรัฐอันเป็นที่ตั้งของมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางชาตินั้นร้องขอ

3. รัฐภาคีแห่งอนุสัญญา จะต้องละเว้นการดำเนินการใดๆ ทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อม อันอาจเป็น

การทำลายมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2 อันมีที่ตั้งอยู่ในขอบเขตอำนาจ

อธิปไตยของรัฐภาคีอื่น

มาตรา 7

เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญา การปกป้องคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติใน

ระดับนานาชาติ มีความหมายถึงการก่อตั้งระบบความร่วมมือระหว่างประเทศ และความช่วยเหลือที่จะมอบให้แก่รัฐภาคี

ในการดำเนินการความพยายามอนุรักษ์และจำแนกรายละเอียดมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ

III. INTERGOVERNMENTAL COMMITTEE FOR THE PROTECTION

OF THE WORLD CULTURAL AND NATURAL HERITAGE

Article 8

1. An Intergovernmental Committee for the Protection of the Cultural and Natural Heritage of

Outstanding Universal Value, called "the World Heritage Committee", is hereby established within the

United

Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. It shall be composed of 15 States Parties to the

Convention, elected by States Parties to the Convention meeting in general assembly during the ordinary

session of the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

The

number of States members of the Committee shall be increased to 21 as from the date of the ordinary

session of the General Conference following the entry into force of this Convention for at least 40 States.

2. Election of members of the Committee shall ensure an equitable representation of the different

regions and cultures of the world.

3. A representative of the International Centre for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property (Rome Centre), a representative of the International Council of Monuments and Sites (ICOMOS) and a representative of the International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN), to whom may be added, at the request of States Parties to the Convention meeting in general assembly during the ordinary sessions of the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, representatives of other intergovernmental or non-governmental organizations, with similar objectives, may attend the meetings of the Committee in an advisory capacity.

Article 9

1. The term of office of States members of the World Heritage Committee shall extend from the end of the ordinary session of the General Conference during which they are elected until the end of its third subsequent ordinary session.

2. The term of office of one-third of the members designated at the time of the first election shall, however, cease at the end of the first ordinary session of the General Conference following that at which they were elected; and the term of office of a further third of the members designated at the same time shall cease at the end of the second ordinary session of the General Conference following that at which they were elected. The names of these members shall be chosen by lot by the President of the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization after the first election.

3. States members of the Committee shall choose as their representatives persons qualified in the

field of the cultural or natural heritage.

Article 10

1. The World Heritage Committee shall adopt its Rules of Procedure.
2. The Committee may at any time invite public or private organizations or individuals to participate in its meetings for consultation on particular problems.
3. The Committee may create such consultative bodies as it deems necessary for the performance of its functions.

หมวดที่ 3

คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลเพื่อการคุ้มครองป้องกัน

มรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ

มาตรา 8

1. คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลเพื่อการคุ้มครองป้องกันมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติซึ่งมีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากล เรียกว่า "คณะกรรมการมรดกโลก" ได้รับการกำหนดให้มีขึ้นโดยองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ในวาระเริ่มต้น ประกอบด้วยผู้แทนของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาจำนวน 15 รัฐ จากการเลือกตั้งในการประชุมสมัยสามัญสมัชชาภาคีแห่งอนุสัญญา ซึ่งจัดให้มีขึ้นระหว่างการประชุมใหญ่สมัยสามัญขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ จำนวนองค์ประกอบของคณะกรรมการมรดกโลกจะเพิ่มขึ้นเป็น 21 รัฐนับจากวันประชุมสมัยสามัญสมัชชาภาคีแห่งอนุสัญญาครั้งที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้กับรัฐภาคีแล้วไม่น้อยกว่า 40 รัฐ
2. การเลือกตั้งกรรมการในคณะกรรมการมรดกโลก จะต้องยึดถือหลักความเสมอภาคแห่งภูมิภาคและธรรมเนียมปฏิบัติที่เป็นสากล
3. ผู้แทนของศูนย์ระหว่างประเทศว่าด้วยการสงวนรักษาและบูรณปฏิสังขรณ์ทรัพย์สินสมบัติทางวัฒนธรรม (ICCROM) ผู้แทนของสภาสากลว่าด้วยอนุสรณ์สถานและแหล่ง (ICOMOS) ผู้แทนสหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์

ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (IUCN) หรือผู้แทนอื่นๆ ที่อาจเพิ่มเติมได้ตามการร้องขอของรัฐภาคีในการประชุม สมัยสามัญสมัชชารัฐภาคีแห่งอนุสัญญา ผู้แทนขององค์กรระหว่างรัฐบาลหรือองค์กรพัฒนาเอกชนอื่นๆ ซึ่งมี วัตถุประสงค์เช่นเดียวกันอาจได้รับเชิญให้เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกในฐานะที่ปรึกษา

มาตรา 9

1. กรรมการ (ซึ่งเป็นผู้แทนของรัฐภาคี) ในคณะกรรมการมรดกโลก มีวาระการดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่วัน เสร็จสิ้นการประชุมใหญ่สมัยสามัญในครั้งที่ได้รับการเลือกตั้งจนถึงวันเสร็จสิ้นการประชุมใหญ่สมัยสามัญในครั้งที่ 3 ถัดไป
2. กรรมการในคณะกรรมการมรดกโลกที่ได้รับการเลือกตั้งในวาระเริ่มต้นจำนวน 1 ใน 3 จะหมดวาระลงในการประชุมใหญ่สมัยสามัญครั้งถัดจากครั้งที่ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนกรรมการอีก 1 ใน 3 ต่อมา จะหมดวาระลงในการประชุมใหญ่สมัยสามัญครั้งที่ 2 นับจากครั้งที่ได้รับการเลือกตั้ง รายงานของกรรมการในคณะกรรมการมรดกโลก ที่จะต้องหมดวาระตามความที่ระบุข้างต้น ได้มาจากการจับผลึกโดยประธานการประชุมใหญ่สมัยสามัญขององค์การ การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ในการเลือกตั้งของวาระเริ่มต้น
3. รัฐภาคีในคณะกรรมการมรดกโลก ควรคัดเลือกผู้แทน (เพื่อทำหน้าที่กรรมการมรดกโลก) ที่มีความรู้ ความสามารถ หรือความเชี่ยวชาญมากเพียงพอด้านมรดกทางวัฒนธรรมหรือมรดกทางธรรมชาติ

มาตรา 10

1. คณะกรรมการมรดกโลกจะต้องทำการรับรองข้อบังคับการประชุม
2. คณะกรรมการมรดกโลกอาจเชิญองค์กรของรัฐ หรือองค์กรเอกชน หรือบุคคล เข้าร่วมการประชุมเพื่อให้ คำปรึกษาได้ในบางกรณี
3. คณะกรรมการมรดกโลกอาจจัดตั้งองค์กรที่ปรึกษาเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามภารกิจได้ เมื่อเห็นว่าจำเป็น

Article 11

1. Every State Party to this Convention shall, in so far as possible, submit to the World Heritage Committee an inventory of property forming part of the cultural and natural heritage, situated

in its territory and suitable for inclusion in the list provided for in paragraph 2 of this Article. This inventory, which shall not be considered exhaustive, shall include documentation about the location of the property in question and its significance.

2. On the basis of the inventories submitted by States in accordance with paragraph 1, the Committee shall establish, keep up to date and publish, under the title of "World Heritage List," a list of properties forming part of the cultural heritage and natural heritage, as defined in Articles 1 and 2 of this Convention, which it considers as having outstanding universal value in terms of such criteria as it shall have established. An updated list shall be distributed at least every two years.

3. The inclusion of a property in the World Heritage List requires the consent of the State concerned. The inclusion of a property situated in a territory, sovereignty or jurisdiction over which is claimed by more than one State shall in no way prejudice the rights of the parties to the dispute.

4. The Committee shall establish, keep up to date and publish, whenever circumstances shall so require, under the title of "list of World Heritage in Danger", a list of the property appearing in the World Heritage List for the conservation of which major operations are necessary and for which assistance has been requested under this Convention. This list shall contain an estimate of the cost of such operations. The list may include only such property forming part of the cultural and natural heritage as is threatened by serious and specific dangers, such as the threat of disappearance caused by accelerated deterioration, large-scale public or private projects or rapid urban or tourist development projects; destruction caused by changes in the use or ownership of the land; major alterations due to unknown causes; abandonment for any reason whatsoever; the outbreak or the threat of an armed conflict; calamities and cataclysms; serious fires, earthquakes, landslides; volcanic eruptions; changes in water level, floods and tidal waves. The Committee may at any time, in case of

urgent need, make a new entry in the List of World Heritage in Danger and publicize such entry immediately.

5. The Committee shall define the criteria on the basis of which a property belonging to the cultural or natural heritage may be included in either of the lists mentioned in paragraphs 2 and 4 of this article.

6. Before refusing a request for inclusion in one of the two lists mentioned in paragraphs 2 and 4 of this article, the Committee shall consult the State Party in whose territory the cultural or natural property in question is situated.

7. The Committee shall, with the agreement of the States concerned, co-ordinate and encourage the studies and research needed for the drawing up of the lists referred to in paragraphs 2 and 4 of this article.

มาตรา 11

1. หากเป็นไปได้ รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาจะต้องยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินสมบัติหรือทรัพย์สินซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติที่ตั้งอยู่ในดินแดนของตน ซึ่งรัฐภาคีเห็นว่ามีความเหมาะสมที่จะได้รับการบรรจุไว้ในบัญชีรายชื่อตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 ของมาตรานี้ เสนอต่อคณะกรรมการมรดกโลก บัญชีรายการฯ ดังกล่าวซึ่งถึงแม้จะยังไม่มี การพิจารณาอย่างละเอียด แต่ก็ควรแนบเอกสารแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับที่ตั้งและคุณค่าความสำคัญต่างๆ ประกอบมาพร้อมกันด้วย
2. ตามข้อมูลหลักฐานในบัญชีรายการมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติที่รัฐภาคียื่นเสนอตามวรรค 1 ของมาตรานี้ คณะกรรมการมรดกโลกจะพิจารณาบรรจุไว้ใน “บัญชีรายชื่อมรดกโลก” ที่จะมีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันและเผยแพร่อย่างต่อเนื่อง “บัญชีรายชื่อมรดกโลก” จะต้องเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2 แห่งอนุสัญญา ที่ได้รับการพิจารณาเห็นว่ามีความโดดเด่นในระดับสากลตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ บัญชีรายชื่อที่เป็นปัจจุบันจะถูกเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน ทุกๆ 2 ปี เป็น

อย่างน้อย

3. การพิจารณาบรรจุทรพย์สมบัติหรือทรัพย์สินที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติให้อยู่

ใน “บัญชีรายชื่อมรดกโลก” จะต้องได้รับความยินยอมจากรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่ทรัพย์สินสมบัติหรือทรัพย์สินที่จะพิจารณาบรรจุไว้ใน “บัญชีรายชื่อมรดกโลก” มีที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตหรืออำนาจอธิปไตยหรือเขตอำนาจมากกว่าหนึ่งรัฐ จะต้องไม่เป็นเหตุให้เกิดการโต้แย้งจากรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

4. ตามกรณีแวดล้อมหรือเหตุจำเป็น คณะกรรมการมรดกโลกจะพิจารณาจัดทำ “บัญชีรายชื่อมรดกโลก

ในภาวะอันตราย” ซึ่งหมายถึงบัญชีรายชื่อของมรดกโลกที่มีความจำเป็นต้องดำเนินการอนุรักษ์ครั้งใหญ่ หรือให้

ความช่วยเหลือตามการร้องขอภายใต้อนุสัญญา การดำเนินการอนุรักษ์มรดกโลกในภาวะอันตรายแต่ละแหล่ง

จะต้องประมาณการค่าใช้จ่ายในแต่ละกิจกรรมไว้ด้วย “บัญชีรายชื่อมรดกโลกในภาวะอันตราย” อาจหมายรวมถึงมรดกโลกที่ได้รับอันตรายอย่างรุนแรงในองค์ประกอบบางส่วน หรือมีความเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็วรุนแรงที่อาจ

เป็นเหตุให้เสื่อมสลายหายไป หรือมีโครงการหรือกิจกรรมพัฒนาขนาดใหญ่ของรัฐหรือของเอกชนเพื่อขยายเมือง

หรือส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือการทำลายอันมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินหรือเจ้าของ

ที่ดิน หรือการเปลี่ยนแปลงอย่างมากอันหาสาเหตุมิได้ หรือการปล่อยปละละทิ้งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง หรือ

การจลาจล หรือการสงคราม หรือความหายนะและภัยคุก ได้แก่ อัคคีภัยที่ร้ายแรง แผ่นดินไหว แผ่นดินถล่ม ภูเขา

ไฟระเบิด การเปลี่ยนแปลงระดับน้ำ น้ำท่วม และกระแสน้ำในกรณีฉุกเฉิน คณะกรรมการมรดกโลกอาจบรรจุ

มรดกโลกดังกล่าวไว้ใน “บัญชีรายชื่อมรดกโลกในภาวะอันตราย” และเผยแพร่แก่สาธารณะในทันที เมื่อใดก็ได้

5. คณะกรรมการมรดกโลกจะต้องจัดทำหลักเกณฑ์และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องของการบรรจุมรดกทาง

วัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติไว้ใน “บัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก” และ “บัญชีรายชื่อมรดกโลกในภาวะ

อันตราย” ตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 และ 4 ของมาตรานี้

6. ก่อนการปฏิเสธคำร้องขอให้บรรจุไว้ในบัญชีรายชื่อใดรายชื่อหนึ่งในสองบัญชีตามที่ระบุไว้ในวรรค 2

และ 4 ของมาตรานี้ คณะกรรมการมรดกโลกจะกระทำการหารือกับรัฐภาคีอันเป็นที่ตั้งของมรดกทางวัฒนธรรม

และมรดกทางชาติที่มีปัญหาดังกล่าวก่อน

7. คณะกรรมการมรดกโลก ภายใต้การตกลงกับรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง จะให้ความร่วมมือและส่งเสริม การศึกษาวิจัยที่จำเป็นสำหรับการจัดทำบัญชีรายชื่อตามทีระบุไว้ในวรรค 2 และ 4 ของมาตรานี้

Article 12

The fact that a property belonging to the cultural or natural heritage has not been included in either of the two lists mentioned in paragraphs 2 and 4 of Article 11 shall in no way be construed to mean that it does not have an outstanding universal value for purposes other than those resulting from inclusion in these lists.

Article 13

1. The World Heritage Committee shall receive and study requests for international assistance formulated by States Parties to this Convention with respect to property forming part of the cultural or natural heritage, situated in their territories, and included or potentially suitable for inclusion in the lists mentioned referred to in paragraphs 2 and 4 of Article 11. The purpose of such requests may be to secure the protection, conservation, presentation or rehabilitation of such property.

2. Requests for international assistance under paragraph 1 of this article may also be concerned with identification of cultural or natural property defined in Articles 1 and 2, when preliminary investigations have shown that further inquiries would be justified.

3. The Committee shall decide on the action to be taken with regard to these requests, determine where appropriate, the nature and extent of its assistance, and authorize the conclusion, on its behalf, of the necessary arrangements with the government concerned.

4. The Committee shall determine an order of priorities for its operations. It shall in so doing bear in mind the respective importance for the world cultural and natural heritage of the property requiring protection, the need to give international assistance to the property most representative of a

natural environment or of the genius and the history of the peoples of the world, the urgency of the work to be done, the resources available to the States on whose territory the threatened property is situated and in particular the extent to which they are able to safeguard such property by their own means.

5. The Committee shall draw up, keep up to date and publicize a list of property for which international assistance has been granted.

6. The Committee shall decide on the use of the resources of the Fund established under Article 15 of this Convention. It shall seek ways of increasing these resources and shall take all useful steps to this end.

7. The Committee shall co-operate with international and national governmental and nongovernmental organizations having objectives similar to those of this Convention. For the implementation of its programmes and projects, the Committee may call on such organizations, particularly the International Centre for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property (the Rome Centre), the International Council of Monuments and Sites (ICOMOS) and the International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN), as well as on public and private bodies and individuals.

8. Decisions of the Committee shall be taken by a majority of two-thirds of its members present and voting. A majority of the members of the Committee shall constitute a quorum.

มาตรา 12

โดยความจริงแท้แล้ว ทรัพย์สินสมบัติหรือทรัพย์สินอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ที่ยังมีได้

รับการบรรจุไว้ในบัญชีรายชื่อทั้งสองบัญชีตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 และ 4 ของมาตรา 11 มิได้ถูกตีความว่าไม่มีคุณค่า

โดดเด่นในระดับสากลแต่ประการใด ทั้งนี้ เนื่องจากบัญชีรายชื่อทั้งสองบัญชีเป็นผลสัมฤทธิ์มาจากวัตถุประสงค์เฉพาะ

ด้านเท่านั้น

มาตรา 13

1. คณะกรรมการมรดกโลกจะรับและศึกษาคำร้องขอความช่วยเหลือระหว่างประเทศสำหรับทรัพย์สินสมบัติและทรัพย์สินที่เป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติของรัฐภาคีตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งรวมทั้งศึกษาความเป็นไปได้ในการบรรจุไว้ในบัญชีรายชื่อตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 และ 4 ของมาตรา 11 วัตถุประสงค์ของคำร้องขอดังกล่าวควรเป็นไปเพื่อการคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์ การนำเสนอ หรือการทํานุบำรุงรักษามรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติเท่านั้น
2. คำร้องขอความช่วยเหลือระหว่างประเทศภายใต้วรรค 1 ของมาตรานี้ ควรมีรายละเอียดการจำแนกแยกแยะในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินสมบัติหรือทรัพย์สินทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2 ที่ชัดเจนเพียงพอ และเมื่อผลการสอบสวนเบื้องต้นปรากฏแล้ว การสอบสวนในลำดับถัดไปจะต้องแสดงหลักฐานประกอบด้วย
3. คณะกรรมการมรดกโลกมีอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจว่าสมควรดำเนินการเกี่ยวกับการร้องขอต่างๆ อย่างไรและเมื่อใด ตามความเหมาะสม บนพื้นฐานแห่งข้อมูลและสาระสำคัญของการร้องขอนั้นๆ ทั้งนี้ โดยการประสานการจัดกิจกรรมร่วมกับรัฐที่เกี่ยวข้อง
4. คณะกรรมการมรดกโลกมีอำนาจในการจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินงานต่างๆ การจัดลำดับดังกล่าวพึงตระหนักถึงลำดับความสำคัญของการคุ้มครองป้องกันที่ทรัพย์สินสมบัติหรือทรัพย์สินซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมหรือมรดกทางธรรมชาตินั้นต้องการ นอกจากนั้น ยังควรคำนึงถึงระดับความเป็นตัวแทนของสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ หรืออัจฉริยภาพการสร้างสรรค์ของมนุษย์ หรือประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ และความเร่งด่วนของงานที่จะต้องดำเนินการ รวมทั้งทรัพยากรที่พอจะจัดหาได้ในรัฐภาคีอันเป็นที่ตั้งของทรัพย์สินสมบัติหรือทรัพย์สิน ตลอดจนขีดความสามารถในการปกป้องรักษาทรัพย์สินสมบัติหรือทรัพย์สินโดยวิธีการของรัฐภาคีนั้นเอง
5. คณะกรรมการมรดกโลกรับที่จะจัดทำ ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน และจัดพิมพ์เผยแพร่บัญชีรายชื่อมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติที่ได้รับเงินสนับสนุนจากความช่วยเหลือระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

6. คณะกรรมการมรดกโลกมีอำนาจในการตัดสินใจใช้ทรัพยากรจากกองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 15 แห่ง

อนุสัญญา รวมทั้งมีหน้าที่ในการแสวงหาวิธีการและดำเนินการต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มพูนทรัพยากร

ให้แก่กองทุน

7. คณะกรรมการมรดกโลกรับที่จะประสานความร่วมมือกับองค์กรของรัฐ องค์กรรัฐบาลระหว่างประเทศ

และองค์กรพัฒนาเอกชน ที่มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกันเพื่อสนับสนุนอนุสัญญา ในการปฏิบัติงานตามแผนงานและ

โครงการ คณะกรรมการอาจขอรับความร่วมมือจากองค์กรเหล่านี้ รวมทั้งบุคคลอื่นๆ ตามที่เห็นสมควร โดยเฉพาะ

ศูนย์ระหว่างประเทศว่าด้วยการสงวนรักษาและบูรณปฏิสังขรณ์ทรัพย์สินสมบัติทางวัฒนธรรม (ICCROM) หรือสภาสากล

ว่าด้วยอนุสรณ์สถานและแหล่ง (ICOMOS) หรือสหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ

(IUCN)

8. การตัดสินใจใดๆ ของคณะกรรมการมรดกโลก จะต้องได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกเสียงข้างมากที่เข้า

ร่วมการประชุมเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ขององค์ประชุม

Article 14

1. The World Heritage Committee shall be assisted by a Secretariat appointed by the Director-

General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

2. The Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization,

utilizing to the fullest extent possible the services of the International Centre for the Study of the

Preservation and the Restoration of Cultural Property (the Rome Centre), the International Council of

Monuments and Sites (ICOMOS) and the International Union for Conservation of Nature and Natural

Resources (IUCN) in their respective areas of competence and capability, shall prepare the Committee's

documentation and the agenda of its meetings and shall have the responsibility for the implementation

of

its decisions.

IV. FUND FOR THE PROTECTION

OF THE WORLD CULTURAL AND NATURAL HERITAGE

Article 15

1. A Fund for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of Outstanding Universal Value, called "the World Heritage Fund", is hereby established.

2. The Fund shall constitute a trust fund, in conformity with the provisions of the Financial Regulations of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

3. The resources of the Fund shall consist of:

(a) compulsory and voluntary contributions made by States Parties to this Convention,

(b) Contributions, gifts or bequests which may be made by:

(i) other States;

(ii) the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, other

organizations of the United Nations system, particularly the United Nations Development Programme or other intergovernmental organizations;

(iii) public or private bodies or individuals;

(c) any interest due on the resources of the Fund;

(d) funds raised by collections and receipts from events organized for the benefit of the fund; and

(e) all other resources authorized by the Fund's regulations, as drawn up by the World Heritage Committee.

4. Contributions to the Fund and other forms of assistance made available to the Committee may be used only for such purposes as the Committee shall define. The Committee may accept contributions to be used only for a certain programme or project, provided that the Committee shall have decided on

the implementation of such programme or project. No political conditions may be attached to contributions made to the Fund.

มาตรา 14

1. การปฏิบัติภารกิจของคณะกรรมการมรดกโลก จะได้รับความช่วยเหลือจากสำนักเลขาธิการซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยผู้อำนวยการใหญ่องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
2. ผู้อำนวยการใหญ่องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ จะใช้ประโยชน์จากความเชี่ยวชาญและศักยภาพด้านวิชาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากศูนย์ระหว่างประเทศว่าด้วยการสงวนรักษาและบูรณปฏิสังขรณ์ทรัพย์สินสมบัติทางวัฒนธรรม (ICCROM) สภาสากลว่าด้วยอนุสรณ์สถานและแหล่ง (ICOMOS) และสหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (IUCN) อย่างเต็มที่เท่าที่จะสามารถกระทำได้ในการจัดเตรียมเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระเบียบวาระการประชุมให้แก่คณะกรรมการ ตลอดจนรับผิดชอบในการดำเนินการต่างๆ ตามมติหรือการตัดสินใจของคณะกรรมการ

หมวดที่ 4

กองทุนเพื่อการคุ้มครองป้องกัน

มรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ

มาตรา 15

1. กองทุนเพื่อการคุ้มครองป้องกันมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติที่มีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากล เรียกว่า "กองทุนมรดกโลก"
2. กองทุนมีลักษณะเป็นกองทุนเงินฝากที่มีความสอดคล้องกับกฎข้อบังคับด้านการเงินขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
3. แหล่งที่มาของกองทุน ประกอบด้วย
 - (เอ) ค่าธรรมเนียมรายปีและเงินบริจาคจากรัฐภาคีแห่งอนุสัญญา
 - (บี) เงินบริจาค หรือทรัพย์สิน หรือมรดกตามพินัยกรรม ที่ได้รับจาก

(1) รัฐประเทศอื่นๆ

(2) องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ องค์การอื่นๆ

ภายใต้ระบบของสหประชาชาติ เช่น โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ หรือองค์การระหว่างรัฐบาลอื่นๆ

(3) สมาคมภาครัฐ หรือสมาคมเอกชน หรือบุคคลทั่วไป

(ซี) เงินจากดอกผลและผลประโยชน์ใดๆ ที่เกิดจากกองทุน

(ดี) เงินที่ได้จากการรวบรวม และได้จากการจัดกิจกรรมเพื่อหาผลประโยชน์ให้กับกองทุน

(อี) ทรัพยากรอื่นๆ ที่ได้มาโดยขอบเขตของกฎข้อบังคับแห่งกองทุนที่กำหนดขึ้นโดย

คณะกรรมการมรดกโลก

4. การใช้จ่ายเงินกองทุนและรูปแบบความช่วยเหลืออื่นๆ ที่สามารถจัดหาได้ จะกระทำได้ด้วย

วัตถุประสงค์ที่คณะกรรมการมรดกโลกได้กำหนดไว้เท่านั้น คณะกรรมการมรดกโลกจะรับและใช้เงินกองทุนใน

แผนงานหรือโครงการที่ได้จัดเตรียมรายละเอียดการดำเนินงานที่ชัดเจนเพียงพอสำหรับการพิจารณาตัดสินใจ

เท่านั้น ทั้งนี้ การอุดหนุนเงินให้กับกองทุน ผู้บริจาคไม่อาจกำหนดเงื่อนไขทางการเมืองใดๆ ได้

Article 16

1. Without prejudice to any supplementary voluntary contribution, the States Parties to this

Convention undertake to pay regularly, every two years, to the World Heritage Fund, contributions, the

amount of which, in the form of a uniform percentage applicable to all States, shall be determined by

the

General Assembly of States Parties to the Convention, meeting during the sessions of the General

Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. This decision of the

General Assembly requires the majority of the States Parties present and voting, which have not made

the

declaration referred to in paragraph 2 of this Article. In no case shall the compulsory contribution of

States

Parties to the Convention exceed 1% of the contribution to the regular budget of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

2. However, each State referred to in Article 31 or in Article 32 of this Convention may declare, at the time of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or accession, that it shall not be bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

3. A State Party to the Convention which has made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article may at any time withdraw the said declaration by notifying the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. However, the withdrawal of the declaration shall not take effect in regard to the compulsory contribution due by the State until the date of the subsequent General Assembly of States parties to the Convention.

4. In order that the Committee may be able to plan its operations effectively, the contributions of States Parties to this Convention which have made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article, shall be paid on a regular basis, at least every two years, and should not be less than the contributions which they should have paid if they had been bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.

5. Any State Party to the Convention which is in arrears with the payment of its compulsory or voluntary contribution for the current year and the calendar year immediately preceding it shall not be eligible as a Member of the World Heritage Committee, although this provision shall not apply to the first election.

The terms of office of any such State which is already a member of the Committee shall terminate at the time of the elections provided for in Article 8, paragraph 1 of this Convention.

Article 17

The States Parties to this Convention shall consider or encourage the establishment of national public and private foundations or associations whose purpose is to invite donations for the protection of the cultural and natural heritage as defined in Articles 1 and 2 of this Convention.

Article 18

The States Parties to this Convention shall give their assistance to international fund-raising campaigns organized for the World Heritage Fund under the auspices of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. They shall facilitate collections made by the bodies mentioned in paragraph 3 of Article 15 for this purpose.

มาตรา 16

1. โดยปราศจากความผูกพันใดๆ กับวงเงินบริจาคโดยสมัครใจที่รัฐภาคีได้มอบให้กับกองทุน รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาฯ จะชำระค่าบำรุงแก่กองทุนมรดกโลกเป็นประจำทุกๆ 2 ปี จำนวนเงินค่าบำรุงของแต่ละรัฐภาคีจะมีรูปแบบการคำนวณที่เหมือนกันโดยการพิจารณาตัดสินในการประชุมสมัชชาภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ซึ่งจะมีขึ้นระหว่างการประชุมใหญ่สามัญสามัญขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ การตัดสินของสมัชชาภาคีแห่งอนุสัญญาฯ จะต้องได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกเสียงข้างมากที่เข้าร่วมการประชุม ทั้งนี้ โดยรัฐภาคีมีต้องดำเนินการประกาศอย่างเป็นทางการถึงจำนวนเงินที่จะบริจาคตามความที่ระบุไว้ในวรรค 2 ของมาตรานี้ หากไม่มีกรณีเป็นอย่างอื่น ค่าบำรุงประจำของรัฐภาคีจะเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 1 ของเงินอุดหนุนประจำที่รัฐภาคีมอบให้กับองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
2. โดยหลักปฏิบัติทั่วไป รัฐภาคีทุกรัฐที่ได้ดำเนินการต่างๆ ตามกระบวนการที่ระบุไว้ในมาตรา 31 หรือมาตรา 32 ของอนุสัญญาฯ จะต้องประกาศอย่างเป็นทางการถึงจำนวนเงินที่จะบริจาคให้กองทุนมรดกโลกในทันทีที่ยื่นหลักฐานการให้สัตยาบัน หรือการรับรอง หรือการภาคยานุวัติ แต่หลักปฏิบัติดังกล่าวข้างต้น จะไม่มีผลผูกพันต่อข้อบัญญัติในวรรค 1 ของมาตรานี้
3. รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ที่ได้ประกาศอย่างเป็นทางการตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 ของมาตรานี้ สามารถถอน

คำประกาศได้โดยแจ้งเพื่อทราบต่อผู้อำนวยการใหญ่องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
อย่างไรก็ตาม การถอนคำประกาศจะยังไม่มีผลต่อการชำระค่าบำรุงประจำของรัฐบาลคิโนนั้นจนกว่าจะถึงวันประชุม
สมัชชาภาคีแห่งอนุสัญญาครั้งถัดไป

4. เพื่อให้คณะกรรมการมรดกโลกสามารถวางแผนการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลคิโนแห่ง
อนุสัญญาควรแจ้งอย่างเป็นทางการถึงจำนวนเงินค่าบำรุง หรือเงินบริจาคที่จะมอบให้แก่กองทุนมรดกโลกตามความที่
ระบุไว้ในวรรค 2 ของมาตรานี้ และชำระเงินจำนวนดังกล่าวเป็นประจำทุกๆ 2 ปี เป็นอย่างช้า นอกจากนั้น จำนวน
เงินที่ชำระต้องไม่น้อยกว่าวงเงินตามเงื่อนไขของข้อบัญญัติในวรรค 1 ของมาตรานี้

5. รัฐบาลคิโนอนุสัญญารัฐใดค้างชำระค่าบำรุงหรือเงินบริจาคประจำปีภายในปีปฏิทินนั้น จะไม่มีสิทธิสมัคร
เข้ารับการเลือกตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการมรดกโลก อย่างไรก็ตาม ความดังกล่าวข้างต้นไม่มีผลบังคับใช้กับ
การเลือกตั้งในครั้งแรก

วาระในการดำรงตำแหน่งของรัฐบาลคิโนที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการมรดกโลกจะสิ้นสุดลงในช่วงเวลาของ
การเลือกตั้งที่ระบุไว้ในมาตรา 8 วรรค 1 ของอนุสัญญา

มาตรา 17

รัฐบาลคิโนอนุสัญญา จะต้องพิจารณาหรือส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรของรัฐ หรือมูลนิธิเอกชน หรือองค์กร
ความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้มีการบริจาคเพื่อการคุ้มครองป้องกันมรดกทาง
วัฒนธรรมและทางธรรมชาติตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2 ของอนุสัญญา

มาตรา 18

รัฐบาลคิโนอนุสัญญาจะต้องให้ความช่วยเหลือแก่กองทุนมรดกโลก ซึ่งได้รับการรณรงค์ให้จัดตั้งขึ้นโดย
องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ โดยมีโครงสร้างและวัตถุประสงค์การรวบรวม
เงินกองทุนตามที่ระบุไว้ในวรรค 3 ของมาตรา 15

V. CONDITIONS AND ARRANGEMENTS

FOR INTERNATIONAL ASSISTANCE

Article 19

Any State Party to this Convention may request international assistance for property forming part of the cultural or natural heritage of outstanding universal value situated within its territory. It shall submit

with its request such information and documentation provided for in Article 21 as it has in its possession and as will enable the Committee to come to a decision.

Article 20

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 13, sub-paragraph (c) of Article 22 and Article 23, international assistance provided for by this Convention may be granted only to property forming part of the cultural and natural heritage which the World Heritage Committee has decided, or may decide, to enter in one of the lists mentioned in paragraphs 2 and 4 of Article 11.

Article 21

1. The World Heritage Committee shall define the procedure by which requests to it for international assistance shall be considered and shall specify the content of the request, which should define the operation contemplated, the work that is necessary, the expected cost thereof, the degree of urgency and the reasons why the resources of the State requesting assistance do not allow it to meet all the expenses. Such requests must be supported by experts' reports whenever possible.

2. Requests based upon disasters or natural calamities should, by reasons of the urgent work which they may involve, be given immediate, priority consideration by the Committee, which should have a reserve fund at its disposal against such contingencies.

3. Before coming to a decision, the Committee shall carry out such studies and consultations as it deems necessary.

Article 22

Assistance granted by the World Heritage Fund may take the following forms:

- (a) studies concerning the artistic, scientific and technical problems raised by the protection, conservation, presentation and rehabilitation of the cultural and natural heritage, as defined in paragraphs 2 and 4 of Article 11 of this Convention;
- (b) provisions of experts, technicians and skilled labour to ensure that the approved work is correctly carried out;
- (c) training of staff and specialists at all levels in the field of identification, protection, conservation, presentation and rehabilitation of the cultural and natural heritage;
- (d) supply of equipment which the State concerned does not possess or is not in a position to acquire;
- (e) low-interest or interest-free loans which might be repayable on a long-term basis;
- (f) the granting, in exceptional cases and for special reasons, of non-repayable subsidies.

หมวดที่ 5

เงื่อนไขและการบริหารจัดการความช่วยเหลือระหว่างประเทศ

มาตรา 19

รัฐภาคีที่ขอรับความช่วยเหลือระหว่างประเทศสำหรับทรัพย์สินสมบัติหรือทรัพย์สินที่เป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมหรือมรดกทางธรรมชาติที่มีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากล ซึ่งตั้งอยู่ในขอบเขตอำนาจอธิปไตยแห่งรัฐ พร้อมไปกับคำร้องขอนั้น รัฐภาคีจะต้องจัดเตรียมข้อมูลและเอกสารตามวิธีการที่ระบุไว้ในมาตรา 21 ตลอดจนขั้นตอนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาและตัดสินใจของคณะกรรมการมรดกโลก

มาตรา 20

ตามนัยของบทบัญญัติวรรค 2 ของมาตรา 13 อนุวรรค (ซี) ของมาตรา 22 และมาตรา 23 ความช่วยเหลือระหว่างประเทศที่อนุญาตเตรียมไว้ จะจัดสรรให้แต่เฉพาะทรัพย์สินสมบัติหรือทรัพย์สินที่เป็นส่วนหนึ่งของมรดกทาง

วัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติที่คณะกรรมการมรดกโลกได้พิจารณาเห็นชอบหรือจะเห็นชอบให้อยู่ในบัญชีรายชื่อมรดกโลก ตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 และ 4 ของมาตรา 11 เท่านั้น

มาตรา 21

1. คณะกรรมการมรดกโลก จะต้องกำหนดระเบียบปฏิบัติเพื่อให้การร้องขอความช่วยเหลือระหว่างประเทศของรัฐภาคีมีขอบเขตและสาระสำคัญที่มีรายละเอียดชัดเจนเพียงพอประกอบการพิจารณา ระเบียบปฏิบัตินั้นควรกำหนดวิธีการพิจารณาที่ละเอียดรอบคอบในประเด็นต่างๆ ได้แก่ เหตุผลความจำเป็น ประมาณการค่าใช้จ่าย ระดับความเร่งด่วน และเหตุผลว่าเหตุใดทรัพยากรของรัฐภาคีที่ขอความช่วยเหลือจึงไม่เอื้ออำนวยให้สามารถดำเนินการได้ด้วยงบประมาณของตนเอง นอกจากนี้ การร้องขอความช่วยเหลือดังกล่าว จะต้องได้รับการสนับสนุนโดยรายงานของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านทุกครั้งเท่าที่เป็นไปได้
2. การร้องขอที่มีเหตุความจำเป็นมาจากการเกิดหายนะรุนแรง หรือภัยพิบัติอันใหญ่หลวงทางธรรมชาติ รวมทั้งระดับความเร่งด่วนของการร้องขอ คณะกรรมการมรดกโลกจะให้ความสำคัญในระดับต้นเพื่อพิจารณาให้ความช่วยเหลือ ทั้งนี้ จะมีการสำรองงบประมาณฉุกเฉินไว้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเหตุการณ์สุดวิสัยดังกล่าว
3. ก่อนการตัดสินใจมีมติ คณะกรรมการมรดกโลกจะต้องดำเนินการให้มีการศึกษาและการปรึกษาหารืออย่างละเอียดรอบคอบเท่าที่จำเป็น

มาตรา 22

- การจัดสรรงบประมาณการช่วยเหลือจากกองทุนมรดกโลก จะดำเนินการได้ภายใต้กรอบกิจกรรม ดังนี้
- (เอ) การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางวิชาการด้านสุนทรียศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ในการคุ้มครอง ป้องกัน การอนุรักษ์ การนำเสนอ และการทำนุบำรุงรักษามรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 และ 4 ของมาตรา 11 แห่งอนุสัญญา
 - (บี) การจัดเตรียมผู้เชี่ยวชาญ ช่างเทคนิค และแรงงานที่มีทักษะ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะสามารถดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
 - (ซี) การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและผู้ชำนาญการเฉพาะด้านในทุกระดับเพื่อการปฏิบัติงานในการจำแนก

รายละเอียด การคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์ การนำเสนอ และการทำนุบำรุงรักษามรดกทางวัฒนธรรมและมรดก

ทางธรรมชาติ

(ดี) สนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ที่รัฐภาคีไม่สามารถผลิตได้หรือไม่สามารถจัดให้มีได้

(อี) การให้กู้ยืมด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำหรือปลอดดอกเบี้ยในกรณีที่สามารถใช้คืนได้ในระยะยาว

(เอฟ) การช่วยเหลือในลักษณะให้เปล่าสำหรับกรณีพิเศษและเหตุผลเฉพาะ

Article 23

The World Heritage Committee may also provide international assistance to national or regional centres for the training of staff and specialists at all levels in the field of identification, protection, conservation, presentation and rehabilitation of the cultural and natural heritage.

Article 24

International assistance on a large scale shall be preceded by detailed scientific, economic and technical studies. These studies shall draw upon the most advanced techniques for the protection, conservation, presentation and rehabilitation of the natural and cultural heritage and shall be consistent with the objectives of this Convention. The studies shall also seek means of making rational use of the resources available in the State concerned.

Article 25

As a general rule, only part of the cost of work necessary shall be borne by the international community. The contribution of the State benefiting from international assistance shall constitute a substantial share of the resources devoted to each programme or project, unless its resources do not permit this.

Article 26

The World Heritage Committee and the recipient State shall define in the agreement they

conclude the conditions in which a programme or project for which international assistance under the terms of this Convention is provided, shall be carried out. It shall be the responsibility of the State receiving such international assistance to continue to protect, conserve and present the property so safeguarded, in observance of the conditions laid down by the agreement.

VI. EDUCATIONAL PROGRAMMES

Article 27

1. The States Parties to this Convention shall endeavor by all appropriate means, and in particular by educational and information programmes, to strengthen appreciation and respect by their peoples of the cultural and natural heritage defined in Articles 1 and 2 of the Convention.
2. They shall undertake to keep the public broadly informed of the dangers threatening this heritage and of the activities carried on in pursuance of this Convention.

Article 28

States Parties to this Convention which receive international assistance under the Convention shall take appropriate measures to make known the importance of the property for which assistance has been received and the role played by such assistance.

มาตรา 23

คณะกรรมการมรดกโลก อาจให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศแก่ศูนย์ระดับภูมิภาค หรือศูนย์ระดับโลกในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและผู้ชำนาญการเฉพาะด้านในทุกๆระดับ เพื่อการปฏิบัติงานในการจำแนกรายละเอียด การคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์ การนำเสนอ และการทำนุบำรุงรักษามรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ

มาตรา 24

การช่วยเหลือระหว่างประเทศที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ จะต้องนำเสนอรายงานการศึกษาทางด้าน

วิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และเทคโนโลยีเป็นการล่วงหน้า การศึกษาดังกล่าวจะต้องนำเสนอแนวทางที่มีเทคนิควิธีที่ทันสมัยที่สุดในการคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์ การนำเสนอ และการทำนุบำรุงรักษามรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ รวมทั้งจะต้องมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา และมีกลวิธีที่คำนึงถึงสัดส่วนการใช้ทรัพยากรที่จัดหาได้ภายในรัฐภาคีนั้นๆ ด้วย

มาตรา 25

โดยหลักการทั่วไป งบประมาณการช่วยเหลือระหว่างประเทศที่มอบให้แก่รัฐภาคีที่ร้องขอ มีที่มาจาก
การจัดสรรทรัพยากรที่ระบุไว้ในแผนงานหรือโครงการที่จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณบางส่วนจาก
ประชาคมระหว่างประเทศ เว้นเสียแต่ทรัพยากรที่มีอยู่ไม่เอื้ออำนวยให้กระทำได้นั้น

มาตรา 26

คณะกรรมการมรดกโลกและรัฐภาคีที่ได้รับผลประโยชน์จากความช่วยเหลือระหว่างประเทศ จะต้องจัดทำ
รายละเอียดข้อตกลงที่ระบุเงื่อนไขการปฏิบัติไว้ในแผนงานหรือโครงการตามขอบเขตที่อนุสัญญาได้กำหนดไว้ รวมทั้ง
เป็นความรับผิดชอบของรัฐภาคีที่ได้รับผลประโยชน์ในการดำเนินการคุ้มครองป้องกัน อนุรักษ์และนำเสนอทรัพย์สิน
สมบัติหรือทรัพย์สิน ตามเงื่อนไขต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ในข้อตกลง

หมวดที่ 6

แผนงานการศึกษา

มาตรา 27

1. รัฐภาคีแห่งอนุสัญญา รับที่จะพยายามดำเนินการด้วยวิธีการต่างๆที่เหมาะสม โดยเฉพาะด้านการศึกษา
และสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมความซาบซึ้งและสำนึกในคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติตามที่
ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2 ให้กับประชาชนโดยทั่วไป
2. รัฐภาคีแห่งอนุสัญญารับที่จะดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการสื่อสารเผยแพร่อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการ
การปฏิบัติที่เป็นอันตรายต่อมรดกทางวัฒนธรรม และมรดกทางธรรมชาติ ตลอดจนดำเนินกิจกรรมต่างๆ อย่าง
ต่อเนื่องตามความในอนุสัญญา

มาตรา 28

รัฐภาคีซึ่งได้รับความช่วยเหลือระหว่างประเทศภายใต้อนุสัญญา รับที่จะกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้เกิด การรับรู้ถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติจนได้รับความช่วยเหลือระหว่างประเทศ ตลอดจนบทบาทหน้าที่ของความช่วยเหลือระหว่างประเทศนั้น

VII. REPORTS

Article 29

1. The States Parties to this Convention shall, in the reports which they submit to the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization on dates and in a manner to be determined by it, give information on the legislative and administrative provisions which they have adopted and other action which they have taken for the application of this Convention, together with details of the experience acquired in this field.
2. These reports shall be brought to the attention of the World Heritage Committee.
3. The Committee shall submit a report on its activities at each of the ordinary sessions of the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

VIII. FINAL CLAUSES

Article 30

This Convention is drawn up in Arabic, English, French, Russian and Spanish, the five texts being equally authoritative.

Article 31

1. This Convention shall be subject to ratification or acceptance by States members of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization in accordance with their respective constitutional procedures.

2. The instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

Article 32

1. This Convention shall be open to accession by all States not members of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization which are invited by the General Conference of the Organization to accede to it.

2. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

Article 33

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the twentieth instrument of ratification, acceptance or accession, but only with respect to those States which have deposited their respective instruments of ratification, acceptance or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other State three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance or accession.

หมวดที่ 7

รายงาน

มาตรา 29

1. รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาจะต้องนำเสนอรายงาน ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดทางกฎหมาย และกระบวนการบริหารจัดการ รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่รัฐภาคีได้ดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามอนุสัญญา พร้อมทั้งรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ภายในเงื่อนไขเวลาและรูปแบบที่กำหนด ต่อที่ประชุมใหญ่องค์การการศึกษา

วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

2. รายงานตามวรรค 1 ของมาตรานี้จะถูกนำเสนอให้คณะกรรมการมรดกโลกพิจารณาในวาระแรก

3. คณะกรรมการมรดกโลกจะนำเสนอรายงานของรัฐภาคีในการประชุมใหญ่สมัยสามัญขององค์การ

การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

หมวดที่ 8

ข้อบทสุดท้าย

มาตรา 30

อนุสัญญาฉบับนี้เขียนขึ้นเป็นภาษาอาหรับ อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน ทั้งห้าภาษามีความเป็น

ต้นฉบับเท่าเทียมกัน

มาตรา 31

1. อนุสัญญาจะถูกนำเสนอเพื่อให้รัฐสมาชิกขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ให้สัตยาบัน หรือรับรอง หรือภาคยานุวัติ ตามกระบวนการที่กำหนดไว้ในธรรมนูญขององค์การฯ ตามลำดับ

2. หลักฐานการให้สัตยาบัน หรือรับรอง หรือภาคยานุวัติ จะถูกเก็บรักษาไว้ที่ผู้อำนวยการใหญ่องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

มาตรา 32

1. อนุสัญญาฉบับนี้ จะเปิดให้รัฐต่างๆ ซึ่งรวมทั้งรัฐที่มีได้เป็นรัฐสมาชิกขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ พิจารณาเข้าร่วมเป็นภาคี

2. การภาคยานุวัติของรัฐจะมีผลอย่างเป็นทางการต่อเมื่อได้มีการยื่นหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้อำนวยการใหญ่องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

มาตรา 33

อนุสัญญาจะมีผลบังคับใช้เมื่อครบระยะเวลา 3 เดือน นับจากวันที่ได้รับหลักฐานการให้สัตยาบัน หรือ

การรับรอง หรือการภาคยานุวัติจากประเทศต่างๆ ครบ 20 รัฐ ในกรณีของรัฐที่ยื่นหลักฐานการให้สัตยาบัน

การรับรอง หรือการภาคยานุวัติ ในช่วงระยะเวลาก่อนการมีผลบังคับใช้ของอนุสัญญาดำเนินการในส่วนแรก

อนุสัญญาจะมีผลบังคับใช้กับประเทศอื่นๆ เมื่อครบระยะเวลา 3 เดือนนับจากการยื่นหลักฐานการให้สัตยาบัน หรือ การรับรอง หรือการภาคยานุวัติของรัฐนั้นๆ

Article 34

The following provisions shall apply to those States Parties to this Convention which have a federal or non-unitary constitutional system:

(a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those States parties which are not federal States;

(b) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of individual constituent States, countries, provinces or cantons that are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States, countries, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 35

1. Each State Party to this Convention may denounce the Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.
3. The denunciation shall take effect twelve months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall not affect the financial obligations of the denouncing State until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 36

The Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

shall inform the States members of the Organization, the States not members of the Organization which are referred to in Article 32, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, or accession provided for in Articles 31 and 32, and of the denunciations provided for in Article 35.

Article 37

1. This Convention may be revised by the General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. Any such revision shall, however, bind only the States which shall become Parties to the revising convention.

2. If the General Conference should adopt a new convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new convention otherwise provides, this Convention shall cease to be open to ratification, acceptance or accession, as from the date on which the new revising convention enters into force.

มาตรา 34

บทบัญญัติต่อไปนี้ จะใช้สำหรับรัฐภาคีในอนุสัญญาที่มีการปกครองในระบอบสหพันธรัฐหรือประเทศที่มีได้ปกครองโดยระบบรัฐธรรมนูญรวม

(เอ) ในประเด็นที่เกี่ยวกับบทบัญญัติของอนุสัญญา ซึ่งส่งผลให้มีการดำเนินการต่างๆ เกิดขึ้นภายใต้ขอบเขต

อำนาจตามกฎหมายของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐหรือรัฐบาลกลาง พันธะผูกพันที่มีต่อรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐหรือรัฐบาลกลางจะมีลักษณะเช่นเดียวกับรัฐภาคีที่มีได้มีการปกครองแบบสหพันธรัฐ

(บี) ในประเด็นที่เกี่ยวกับบทบัญญัติของอนุสัญญา ซึ่งส่งผลให้มีการดำเนินการต่างๆ เกิดขึ้นภายใต้ขอบเขต

อำนาจตามกฎหมายแห่งรัฐธรรมนูญของสหพันธรัฐ หรือรัฐธรรมนูญของจังหวัด หรือรัฐธรรมนูญของมณฑล หรือ

รัฐธรรมนูญของเขตการปกครอง ซึ่งมีได้มีพันธะผูกพันโดยระบบรัฐธรรมนูญของสหพันธรัฐในการกำหนดมาตรการทาง

กฎหมาย รัฐบาลกลางแห่งสหพันธรัฐนั้นๆ ต้องแจ้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการดำเนินการต่างๆ ให้เจ้าหน้าที่

ผู้มีอำนาจบริหารกฎหมายของรัฐ หรือจังหวัด หรือมณฑล หรือเขตการปกครองเหล่านั้นทราบด้วย

มาตรา 35

1. รัฐภาคีแห่งอนุสัญญามีสิทธิในการบอกเลิกการเป็นสมาชิกในอนุสัญญา
2. การบอกเลิกต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษร ยื่นต่อผู้อำนวยการใหญ่องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
3. การบอกเลิกจะมีผลเมื่อครบระยะเวลา 12 เดือน นับจากวันที่มีหนังสือแจ้งตอบรับการบอกเลิกของรัฐภาคี ทั้งนี้ จะไม่มีผลต่อพันธผูกพันทางการเงินของรัฐภาคีที่บอกเลิก จนกว่าจะถึงวันที่หนังสือบอกเลิกมีผลบังคับใช้

มาตรา 36

ผู้อำนวยการใหญ่องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ จะมีหนังสือเวียนแจ้งแก่ รัฐสมาชิกขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ รัฐที่มีได้เป็นสมาชิกขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ที่ระบุไว้ในมาตรา 32 รวมทั้งองค์การสหประชาชาติ เกี่ยวกับหลักฐานของรัฐภาคีในการให้สัตยาบัน หรือการรับรองหรือการภาคยานุวัติ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 31 และ 32 และหลักฐานในการบอกเลิกการเป็นสมาชิกในอนุสัญญาของรัฐภาคีตามที่ระบุไว้ในมาตรา 35

มาตรา 37

1. การแก้ไขอนุสัญญา จะกระทำได้ก็แต่โดยที่ประชุมใหญ่ขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ แม้ว่าการแก้ไขนั้นจะมีผลผูกพันเฉพาะรัฐซึ่งเป็นองค์ประกอบของคณะผู้ร่วมการแก้ไขอนุสัญญาก็ตาม
2. หากที่ประชุมใหญ่องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติเห็นชอบอนุสัญญาฉบับแก้ไข จะโดยทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม เว้นแต่จะได้มีการดำเนินการเพื่อให้อนุสัญญาฉบับใหม่มีผลบังคับใช้ไว้ในอีกทางหนึ่งแล้ว อนุสัญญานี้จะสิ้นสุดลงเพื่อเปิดให้อนุสัญญาฉบับใหม่มีการดำเนินการตามกระบวนการให้สัตยาบัน หรือการรับรอง หรือภาคยานุวัติ และมีผลบังคับใช้ต่อไป

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

Done in Paris, this twenty-third day of November 1972, in two authentic copies bearing the signature of the President of the seventeenth session of the General Conference and of the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, which shall be deposited in the archives of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, and certified true copies of which shall be delivered to all the States referred to in Articles 31 and 32 as well as to the United Nations.

มาตรา 38

โดยอนุโลมตามมาตรา 102 ของกฎบัตรแห่งองค์การสหประชาชาติ อนุสัญญาฉบับนี้จะได้รับการ

จดทะเบียนไว้ที่สำนักเลขาธิการองค์การสหประชาชาติโดยการร้องขอของผู้อำนวยการใหญ่องค์การการศึกษา

วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

ทำที่ กรุงปารีส ในวันที่สี่สิบสาม เดือนพฤศจิกายน คริสตศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยเจ็ดสิบสอง ด้วยต้นฉบับดั้งเดิม

แท้จริงจำนวน 2 ชุด ที่ลงนามโดยประธานการประชุมใหญ่สมัยสามัญครั้งที่ 17 ขององค์การการศึกษา

วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และผู้อำนวยการใหญ่องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และ

วัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ โดยจะได้รับการเก็บรักษาไว้ที่หอจดหมายเหตุขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์

และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ส่วนสำเนาฉบับจริงที่มีการรับรองอย่างเป็นทางการจะถูกส่งไปยังรัฐภาคี

ทั้งปวงตามที่ระบุไว้ในมาตรา 31 และ 32 และองค์การสหประชาชาติ